
MITT LIV SOM HÁREKUR

Jag heter Hárekur och är tio år. Jag är en islandshäst. Jag ser upp till min pappa, han är världsmästare i pass och heter Dugur frá Minni-Borg. Jag önskar att jag kunde gå lika fint som honom.

Jag hamnade hos en familj efter att någon tung gubbe hade suttit på min rygg och sagt åt mig att springa och sprätta med benen åt alla håll och kanter, jag vågade inte göra något annat än att göra som han sa, han var så stor och stark. Han höll på med något som kallades inridning. Efter att jag blivit ”inriden” fick jag åka till ett ställe som hette Nynäshamn till en tjej som heter Mikaela. Jag visste inte vad jag skulle göra där men hon var ganska snäll. Jag fick äta hur mycket gräs som helst och efter ett tag kom det in en till islandshäst där jag stod och åt, så jag satte honom på plats, det är ju ändå jag som är störst, bäst och vackrast! Han hade avkliad man och svans, han var tjock och ful, jag har lång fin man och svans är smal och fin.

Mikaela började att sitta på min rygg och kräva en massa saker, hon tvingade mig över stock och sten, de var inte precis det jag hade tänkt mig. Jag löste det hela med att springa det fortaste jag kunde och göra en tvär sväng så att hon flög av, det var riktigt roligt, så jag fortsatte med det alla gånger hon satt på mig rygg. Hon skrek på mig och drog mig i munnen och det gjorde ont så jag fortsatte att slänga av henne. Efter en tid så satt hon inte på min rygg längre och jag fick stå i en liten ruta med den där fula hästen och det fanns inget att äta, bara grus, men det är inte gott. Jag fick stå där väldigt, väldigt länge tills en dag då Mikaela satte sig på min rygg igen, och jag gjorde som vanligt, sprang så fort jag kunde. Men den här gången gjorde det jätte ont i mina ben. Jag slutade att springa för det gjorde så ont. Jag fick stå ännu mer och ha tråkigt, men en dag så kom Malin. Det var augusti 2009. Jag lastades in i en så kallad hästransport och fick stå där i en timme. När hästransporten stannade hade kommit till ett stall med en massa islandshästar. Malin tog mig till en hage, det var gräs i hagen, jag som jag längtat och som jag älskar gräs, tänk att Malin visste det! Det var många andra hästar i samma hage som mig men jag tyckte att flickorna var mycket finare på andra sidan av staketet så jag sprang och visade upp mig, flickorna tyckte att jag var jättesnygg, de gnäggade åt mig. Men eftersom att jag inte kunde komma in till flickorna hälsade jag på dem i min hage, men eftersom att det är jag som är störst, bäst och vackrast, som jag sa tidigare sa, så jag till de andra att nu är det jag som bestämmer här!

Malin rengjorde mig alltid ordentligt, jag tycker om att gå runt och vara välklädd. Så satte hon sig på min rygg och vi red iväg, jag fick gå på långa tyglar hela tiden och drar inte människorna i min mun så kan jag tänka mig att inte springa ifrån. ”Kasta inte av mig nu” sa Malin. Jag kastar inte av människor om de är snälla mot mig, men jag tycker att människorna borde vara tacksamma för att jag har lite koll på livsfarliga saker som de inte ser. Men nej, Malin blir fullständigt förbannad när jag försöker ta en bättre väg än hon tänkt sig, från det livsfarliga. Soptunnor och brevlådor t.ex. de äter små oskyldiga islandshästar, och det vet alla!

Malin är mycket bestämd och när hon sätter den sidan till så är det ingen idé att tjafsa emot, men om jag gör som hon säger så får jag jättemycket beröm och det är något jag älskar.

Malin brukar skryta över att jag är så duktig på att tölta och trava. Jag tänker för mig själv att det liksom inte är hon som gör jobbet. Men jag säger ingenting. Jag tycker om när hon är så där stolt över mig.

Eftersom Mikaela inte hade berättat för Malin att jag hade ont i mitt ben så visade jag det för Malin genom att gå lite konstigt, och hon fattade att det var något fel, så hon tog mig till veterinären. Veterinären sprutade in något i mitt ben som fick benen att kännas bättre och jag fick vila ett tag efter det också.

Jag tänkte att eftersom Malin är så snäll mot mig så får hon bli min människa, jag ska vara snäll mot henne, men jag gillar ingen annan, bara Malin.

När jag inte hade ont längre började hon träna mig, och vi skulle tävla. Det var inte så svårt, jag skulle springa runt i tölt, skritt, trav och galopp och sen fick jag poäng. Malin blev jätteglad, jag fick en konstig sak av en annan människa som hon hängde på mitt träs, människorna är konstiga. Sen fick jag springa det fortaste jag kunde runt på den så kallade ovalbanan och människorna klappade med händerna. Tävla är riktigt kul!

Det här är jag och Malin på en tävling, mycket stiligt om jag får säga de själv.

Jag och Malin tränade och tävlade inte bara, hon brukade komma ut till mig i hagen och klia mig bakom öronen och lukta på mitt hår(?). Jag tycker att det är lite pinsamt för mina kompisar brukar stå och kolla på när hon gör det. Så säger hon att jag världens bästa häst och att hon älskar mig.

I slutet av sommaren 2011 försvann Malin, jag blev jätte ledsen jag trodde att hon hade glömt mig. Det var ingen som tränade mig. Malins pappa brukade komma ibland och känna på mig och sen åka igen, jag förstod inte varför, han är rolig han.

Två månader efter var det någon som visslade precis som Malin gör. Jag blev väldigt chockad, jag vände mig om och såg att det var Malin som stod där. Jag galopperade mot henne, som jag saknat henne!

Hon sa att vi skulle åka, jag trodde att vi skulle på tävling som vanligt när jag ska gå in i hästtransporten.

Timme efter timme stod jag där, jag trodde att vi aldrig skulle komma fram. Men efter ungefär sju timmar lastade Malin av mig. Gud så skönt! Jag hade hamnat på en stor, jättefin gård, mycket finare än där jag fick stå innan. Malin sa till mig att gården hette Dille Gård och att hon och jag skulle bo här i tre år.

Det finns ridhus här på Dille, lyx- då slipper jag kanske vara ute och träna i spöregn och snöstorm!

Jag trivs jätte bra här, jag har Malin med mig och om jag ska vara ärlig så älskar jag henne också. Fast säg inte det till henne, hon skulle bli så mallig då!

Du & jag Malin, du & jag!

Hárekur frá Broaskog (Harry)